

SAUCIENS UZ PAKLAUSĪBU
 Reimar A. C. Schultze
 PO BOX 299 Kokomo, IN 46903 USA
www.schultze.org

Mācītājs Reimars A. C. Šulcs

Savā pēdējā vēstulē rakstīju par galveno no visiem Dieva atribūtiem – svētumu! Šodien dalīšos domās ar jums par svētuma būtību un kā mēs kļūstam svēti.

Svētuma būtība

Kad runāju par svētuma būtību, tad ar to domāju nepieciešamību zināt, ko svētums nozīmē. Jāņa atklāsmes grāmatā mēs lasām par četrām unikālām būtnēm pie Dieva troņa, kas nemitīgi sauc: „Svēts, svēts, svēts!” Ja nezinām, ko tas nozīmē, mēs nepazīstam Dievu. Ja tu atņem no Dieva atribūtiem svētumu, tev vairs nav Dieva. Ja tu atņem svētumu kristietim, tev vairs nav kristieša, jo *Vēstulē ebrejiem* ir sacīts, ka bez svētas dzīves neviens to Kungu neredzēs (Ebr. 12:14).

Tev ir jābūt tam, kas ir Dievam. Ja esi ar Viņu savienots, tev tas ir. Protams, ne tādā apmērā kā Dievam, bet pietiekami, lai nekļūdīgi tiktu atzīts par vienu no Viņa bērniem. Bet, ja tu savā dzīvē pieļauj apzinātu grēku, tas tevi atdalīs no Dieva. Tu nebūsi svēts un tiks iemests mūžīgā tumsībā. Tādējādi svētums ir noteicošais faktors, kad runājam par cilvēka mūžīgo likteni. Tātad, būt svētam nozīmē būt dievbijīgam un būt dievbijīgam nozīmē būt atšķirīgam no visa tā, ko rada pasaule. Tas nozīmē, ja tu atšķiries raksturā, izvēlēs, tajā, ko mīli un ienīsti, tev ir citi mērķi un ilgas, pārdomas, tas kam tu ļauj ienākt savā prātā un ko atraidi, ir atšķirīgs no pasaules standarta, tu runā savādāk, tev ir citas prioritātes, pasaules uzskats, tu savādāk izturies pret savu dzīves biedru, bērniem, draugiem un ienaidniekiem – citādāk kā pasaule! Viena no visraksturīgākajām kristieša iezīmēm ir viņa citādums!

Svēts cilvēks ir noslēpums pasaulei. Lai arī viņš ir pasaulē, tomēr nav no pasaules. Kā Pāvils saka, kristietis šajā pasaule ir svešinieks jeb ārzemnieks. Viņš darbojas pēc citiem principiem nekā pasaules cilvēki. Pasaules lietas – spožums, greznība un pasaules slava – tam nozīmē maz vai neko. Lietas, par ko pasaule priecājas, satrauc viņa garu. Viņam neinteresē nekas, kas nenāk no Dieva svētuma, kas nav ar to saistīts jeb to neveicina. Svēta cilvēka laime slēpjas dabīgā cilvēka acīm neredzamajās lietās. Viņš bieži vien runā ar kādu, ko nekad nav redzējis, dzied, kad nav redzama iemesla dziedāt, izvēlas lietas, kam, šķiet, nav vērtības, un tomēr rīkojas kā miljardieris, kā tāds, kuram ir viss, kaut gan izskatās, ka viņam nekā nav. Viņam ir resursi, par kuriem pasaule nezina. Kad viss apstājas, viņš turpina iet. Kad viss izskatās drūms, viņš turpina smaidīt. Kad tam iesit pa vaigu, viņš pagriež arī otru.

Svēts cilvēks nepārtraukti dzenas pēc morālas pilnveidošanās, ne izmisīgi, bet viņš drīzāk meklē tādu kristīgo pilnību kā līgavainim, kas iznāk no savas istabas vai stipram vīram, kas priecājas skriet sacensībās. Tu redzi tādu cilvēku, un tev ir atskārta par svēto Dievu. Citiem vārdiem sakot, svēts cilvēks atspoguļo svēto Dievu. Tu vari redzēt, ka svētumu nav viegli definēt; tas ir pārāk plašs, lai to ieliktu pāris īsos kādas vārdnīcas teikumos. Tādēļ vecais grieķu vārds *hagios* (svēts) nozīmē bijību. Tieši šī Dieva bijība pareizi izvirza morālas prasības, liekot mums krist uz sava vaiga, lai Viņu pielūgtu. Un šī bijība mūsu Radītāja priekšā izsaka vairāk kā jebkas cits to varētu.

Viss Dieva izpiršanas plāna mūžīgais mērķis ir, lai cilvēks būtu Viņam līdzīgs. Tas ir, lai līgava būtu kā līgavainis, lai no vecā tiktu radīts jauns cilvēks, no kritušā sekmīgs cilvēks, no aklā redzīgs, no nešķīstā šķīsts cilvēks. Tas nozīmē, ka mēs svētu dzīvi stādām par savu augstāko mērķi. Tādēļ mūsu Pestītājs *Mūsu Tēvs lūgšanā* kā pirmo

lūgumu izteica, lai svētīts top Tavs Vārds. Ko tu esi vērts, kāda vērtība ir visiem zemišķajiem sasniegumiem, par ko cilvēki tevi slavē, ja tu neesi dzīvojis svēti? Ievēro, ka Tā Kunga lūgšanā ir seši lūgumi. Pirmais, lai svētīts top Tavs Vārds, ir tev dotais Viņa vēlmju saraksts. Pārējie pieci ir Viņam dotais tavu vēlmju saraksts. Kad esi svēts, tu sāksi sēdēt kopā ar Kristu Jēzu Debesīs, kamēr tavas kājas vēl atrodas uz šīs iznīcīgās zemes. Tā ir varena „sajūta.” Tas ir neizsakāms prieks. Un mēs to varam piedzīvot, kaut arī būtu nonākuši pie savas pēdējās maizes šķēles, kaut arī mums būtu paraplēģija, lai arī atrastos cietumā, ciestu kuģa avārijā jeb saņemtu četrdesmit sitienus bez viena (2. Kor. 11:24). Lietu esība vai neesamība mūs neietekmē, kad sēžam kopā ar Jēzu Debesīs. Svētums dod labas dividendes tagad un mūžīgi. Grēks ir briesmīgs darba devējs. Tas nemaksā. Tas vienīgi soda, pievīl, novājina un nogalina.

Līdz ar svētumu nāk visi Galatiešiem 5 minētie Gara augļi. Daudz patiesu ticīgo ļoti cenšas kļūt pacietīgāki, mīlošāki, laipnāki. Tu nevari iegūt šos augļus bez svētas dzīves, lai arī cik ļoti censtos tos iegūt. Tie nav cilvēcīgo pūļu, bet Gara augļi. Kad ienāc svētumā, visi šie augļi sekos. Tas ir vēl viens no iemesliem, kādēļ Jēzus svētumu lika mums vajadzīgo lietu pašā augšā. Ja tu iegūsti to, viss pārējais nostāsies savā vietā. Tas ir tik vienkārši! Vai esmu tagad definējis svētumu? Diez vai! Vai esmu devis ieskatu, ko tas vispār nozīmē? Es ceru!

Kā mēs kļūstam svēti?

Svētums ir izvēle. Daudzi baznīcā gājēji domā, ka tā ir Dieva izvēle. Tie domā, ka Dievs tos, kuri ir tikuši kristīti jeb piedzimuši no jauna, ietērpj svētumā, tāpat kā skatlogu noformētājs apģērbj manekenu, cilvēkam esot pilnīgi pasīvam šajā procesā. Daudzas šīs dārgās dvēseles arī tic, ka svētums nāk no teoloģijas. Bet Dieva griba, lai esam svēti, nedara mūs svētus, kamēr tā nav arī mūsu izvēle. Ja kristieši automātiski kļūtu svēti pie savas atdzimšanas, tad kādēļ tie pēc tam vēl rīkojas tik nesvēti? Vai tad tie visi uzreiz nepiesavinājās dievbijīgu dzīves veidu, pastāvīgu lūgšanu sapulču apmeklēšanu, liecināšanu par Jēzu pie katras izdevības un nekad nekādu kritiku vairs par citiem? Realitāte rāda, ka vairums ļaužu sirdīs mūsu draudzēs ir ķildas, šķelšanās, dalīšanās, greizsirdība, patmīlība un lepība. Tie vēl nav izvēlējušies svētumu. Uzsveru vēlreiz, svētums ir izvēle! Tev jāizdara apzināta izvēle kļūt svētam un palikt tādām ik dienas. Kad Dievs radīja Ādamu, Viņš to neradīja svētu, Viņš to radīja nevainīgu, bezgrēcīgu. Dievs gribēja, lai Ādams izvēlētos būt svēts. Viņš negribēja robotu. Dievs gribēja, lai Ādams vingrina savu gribu, lai izvēlētos būt svēts. Ādams bija Dieva dēls no radīšanas, taču Dievs vēlējās, lai viņš kļūtu Tā dēls izvēles dēļ. Tādēļ Dievs ielika dārzā aizliegto augli. Tā Ādamam bija iespēja kļūt par Dieva dēlu izvēles dēļ. Ja Ādams būtu izvēlēties paklausīt Dievam, viņš izvēlētos būt svēts. Dievs un arī velns mūsu dzīves ceļā katru dienu noliek aizliegto augli. Tāpat kā Ādamam, mums katru dienu jāizvēlas būt svētiem. Svēts cilvēks nav nekas cits kā cilvēks, kurš nepārtraukti izdara svētas izvēles – ik brīdi, ik stundu, ik dienu.

Nenovārdzini sevi lūgdams, lai kļūtu svēts. Dievs grib redzēt rīcību, Viņš vēlas redzēt nožēlas darbus. Tu vari līdz pastardienai lūgt, lai kļūtu svēts. Tas nenotiek tikai ar vienu pašu lūgšanu. Nē, mans draugs, sāc ar visu bezdievīgo lietu izmešanu no savas dzīves: ar visiem elkiem, aizliegtajām lietām, visu, kas nesekmē Dieva Valstību. Tās visas! „Tā kā mums ir tādi apsolījumi, mani mīļie, tad šķīstīsimies no visiem miesas un gara traipiem un tapsim pilnīgi svēti Dieva bijībā” (2. Kor. 7:1).

Parādi Dievam, ka tu domā nopietni, ka tu esi galā ar pasauli. Ja tu izmet visas tās lietas no sevis, par ko pats esi atbildīgs, Dievs uzņemsies atbildību šķīstīt tevi no visa tā, no kā tikai Viņš spēj šķīstīt. „Ja mēs dzīvojam gaismā, kā Viņš ir gaismā.. Viņa Dēla Jēzus asinis šķīsta mūs no visiem grēkiem” (1. Jāņa 1:7). „Bet pats miera Dievs lai jūs svētī caurcaurim” (1. Tes. 5:23).

Dievs šķīstīs iekšējo cilvēku. Kad tu sāc izmest, Dievs sāks ielikt. Viņš to darīs, jā, Viņš darīs! Tātad, svētums ir gan Dieva, gan cilvēka darbs. Bet tas sākas ar tevi.

Kad Jozua pirms 1400 gadiem Israēla ļaužu priekšā lika izvēli, kam kalpot (Joz. 24:15), viņš tos aicināja uz svētu dzīvi. Šodien šis aicinājums gaida, kad tu tam atsauksies.

SAUCIENS UZ PAKLAUSĪBU
Reimar A. C. Schultze
PO BOX 299 Kokomo, IN 46903 USA
www.schultze.org